

Lodewijk Johannes KLEIJN †

Op 25 Augustus 1952 overleed te 's-Gravenhage in de ouderdom van 54 jaar ons medelid L. J. KLEIJN.

De slag kwam ook voor zijn vrienden hard en onverwacht. Wel wisten wij, dat hij zich enige jaren geleden had overwerkt en zich nadien in acht moest nemen. Maar dat het einde zó plotseling zou zijn, hadden wij niet kunnen vermoeden.

KLEIJN is gedurende een lange reeks van jaren lid van de Club van Nederlandsche Vogelkundigen geweest. Hij was een der trouwste bezoekers van vergaderingen en deelnemers aan excursies. Hij placht te zeggen: „Wanneer ik niet op een vergadering aanwezig ben, dan ben ik doodziek”.

Evenals bij zijn in 1947 overleden broeder M. H. KLEIJN, had de Club van Nederlandsche Vogelkundigen een plaats in zijn hart gekregen. Voor de Club had hij alles over. Nimmer heeft het Bestuur tevergeefs bij hem aangeklopt als het ging om financiële steun voor het doen verschijnen van kostbare publicaties.

KLEIJN was een uitstekend veldornitholoog en vooral oöloog. Door zijn grote bescheidenheid trad hij niet zo op de voorgrond. Ook tijdens vergaderingen was hij weinig spraakzaam, maar als hij wat had te vertellen, was het altijd bijzonder interessant, dank zij zijn gedegen kennis der vogels.

Ten gevolge van zijn overdrukke werkzaamheden kwam hij tijd te kort voor het op schrift stellen van zijn waarnemingen. KLEIJN heeft helaas veel te weinig gepubliceerd. Zijn kennis van de Avifauna der Nieuwkoopse plassen, die hij jaarlijks gedurende meer dan een kwart eeuw bezocht, was ongeëvenaard. Hij kende dit gebied als geen onzer. Hoewel hij voornemens was hierover een lijvig artikel te schrijven, is het helaas een voornemen gebleven. Tal van interessante bijzonderheden, niet alleen over de vogels, maar ook over de verandering der biotopen, zijn nu verloren. Misschien, dat zijn zoon, L. B. KLEIJN, die dit gebied ook zeer goed kent, uit de vele aantekeningen van zijn vader te zijner tijd nog iets voor de beoefenaars der ornithologie zal kunnen redden.

Niet verzuimd mag worden te vermelden, dat KLEIJN heeft behoord tot de trouwe medewerkers van het Ringstation „Wassenaar”. Toen dit in 1941 zijn werkzaamheden door de oorlog moest stopzetten, heeft hij zijn volle steun gegeven aan het instandhouden van het Ringstation „Ockenburgh”. Helaas bleef deze medewerking bijna uitsluitend beperkt tot de voortzetting van dit station financieel mogelijk te maken. Het ontbreken van zijn daadwerkelijke steun, die altijd zo zeer op prijs werd gesteld, werd de laatste jaren als een verlies gevoeld.

We zullen KLEIJN op de vergaderingen en excursies van de Club node missen. Zij, die het voorrecht hebben gehad, zijn vriend te mogen zijn, zullen hem steeds met dankbaarheid herdenken.

Moge dit een troost zijn voor de zwaar beproefde weduwe en voor zijn zoon.

Lodewijk, rust in vrede !

L. COOMANS DE RUITER.

M. J. TEKKE.

Ter nagedachtenis van Ir Johannes BOEKESTEIN,
in leven Koninklijk Houtvester.

Op 24 September 1952 overleed te Vaassen ons medelid Ir Johannes BOEKESTEIN.

BOEKESTEIN werd in de vergadering van 10 October 1943 tot lid van de Club benoemd, op voordracht van zijn Wageningse studiegenoot Baron Van Tuyll van Serooskerken te Geldrop.

Zijn eerste kennismaking met de Clubleden had plaats te Kampen, op de vergadering van 20 Mei 1944, voorafgaande aan de excursie naar het Kampereiland. Op de gewone vergaderingen kwam hij aanvankelijk weinig, maar op de excursies was hij steeds een van de trouwste deelnemers. Daar leerden we elkaar nader kennen en verschillende tochten maakten wij sindsdien samen. Toen vorig jaar, door de pokkenepidemie de Clubexcursie op het laatste ogenblik moest worden afgelast, nam hij onmiddellijk het initiatief voor een privé-excursie naar de Lindevallei en Gaasterland, waaraan zijn drie tochtgenoten de meest aangename herinneringen bewaren. Dat zelfde jaar leidde BOEKESTEIN me rond in de uitgestrekte bossen van de onder zijn supervisie staande Koninklijke Domeinen, waarbij steeds weer bleek hoe hij opging in zijn werk en hoe zeer de broedvogelstand hem ter harte ging. Ook kwam hij naar Kampen voor een bezoek aan het Zwarte Meer-reservaat en dit jaar gingen we op zijn voorstel vroegtijdig naar Heeze waardoor het mogelijk werd onder leiding van zijn vriend Van Tuyll een interessante vóór-excursie te maken. Enige dagen daarna kwam hij opnieuw naar Kampen, ditmaal voor een bezoek aan de terreinen van de toekomstige Oosterpolder. Dit werd tevens onze laatste ontmoeting. Op de najaarsvergadering te Amsterdam vernamen we voor het eerst, dat BOEKESTEIN door een deze zomer heersende ernstige ziekte was aangetast en elf dagen daarna is reeds het einde gekomen, op de leeftijd van slechts 35 jaar.

Groot is onze deelneming met zijn vrouw en zijn drie nog zeer jonge kindertjes en gevoelig is ook het verlies voor onze Club, die met hem een van de enthousiaste en kundige leden van de jongere garde verliest.

C. G. B. TEN KATE.